Küçük Morsun Şapkası

Çınar BİBER

Küçük Morsun Şapkası

Çınar BİBER

Parlak ve soğuk bir sabah, küçük mors buzun üzerine paytak paytak yürüdü. Adı Wally'ydi ve parlak kırmızı örgü şapkasını çok severdi. Tepesinde beyaz bir ponpon, kenarında yumuşacık bir kıvrım vardı. Annesi onu Wally için örmüştü ve kulaklarını sıcacık tutuyordu. 'Gelin, oynayalım,' diye seslendi martılara. Her yer kar gibi parlıyordu ve rüzgâr yumuşak ve nazikti.

Wally yuvarlak göbeğinin üzerinde kaydı ve küçük bir buz parçasını havaya fırlattı. Onu burnunun üzerinde yakalayıp dengeledi. 'Bak anne!' diye bağırdı. Anne Mors suyun kenarından gülümsedi, mavi atkısı dalgalanıyordu. 'Dikkatli ol, küçüğüm,' dedi. Wally kıkırdadı ve etrafında döndü. Kırmızı şapkası başında sımsıkı duruyordu ve kendini sıcacık ve mutlu hissediyordu.

Tam o sırada buzun üzerinden sert bir rüzgâr esti. Islık çaldı, döndü ve Wally'nin şapkasını çekiştirdi. 'Vuuu!' dedi rüzgâr ve şapka başından uçtu. Buzun üzerinde yuvarlanıp durdu. Wally ona yetişmeye çalıştı ama rüzgâr çok hızlıydı. 'Şapkam!' diye ağladı. 'Sıcacık kırmızı şapkam!' Rüzgâr onu çok uzaklara taşıdı ve Wally hüzünlü bir iç çekişle oturdu.

Wally'nin küçük kara gözleri yaşlarla doldu. Bıyıklı burnu düştü ve küçük bir sızlanma sesi çıkardı. 'Gitti,' dedi. 'Şapkam gitti.' Anne Mors yanına geldi ve yüzgecini onun yuvarlak bedenine doladı. 'Endişelenme, küçüğüm,' dedi yumuşacık bir sesle. 'Onu bulacağız. Ama önce etrafa bir bakalım.' Wally burnunu çekti ve başını salladı.

Yukarıda, küçük bir kar çintesi buzun üzerinde uçuyordu. Beyaz tüyleri parlıyor, siyah kanat uçları çırpınıyordu. Kırmızı şapkanın yuvarlanıp zıpladığını gördü. 'Ne güzel bir şapka!' diye cıvıldadı. 'Birisi onu kaybetmiş olmalı.' Alçaktan uçtu ve izini takip etti. Şapka bir kar yığınının yanından yuvarlandı ve büyük bir kar birikintisinin yakınında durdu. Çinte oraya kondu ve göz kulak oldu.

Anne Mors diğer hayvanlara seslendi. 'Arkadaşlar! Wally şapkasını kaybetti. Aramamıza yardım eder misiniz?' Bir deniz papağanı hızla paytak paytak yanlarına geldi. Turuncu gagası parıl parıl parlıyor, yuvarlak bedeni sallanıyordu. 'Ben yardım ederim!' diye bağırdı. 'Kar yığınlarının arkasına bakabilirim.' Bir fok delikten başını çıkardı. 'Ben de yardım ederim,' diye havladı. Kısa süre sonra buzun üzerinde küçük bir grup hazır duruyordu.

Wally yüzgeciyle işaret etti. 'Rüzgâr onu o tarafa uçurdu,' dedi. 'Ama nereye gittiğini bilmiyorum.' Deniz papağanı önden paytak paytak yürüdü, her buz parçasının arkasına baktı. Fok göbeğinin üzerinde kaydı ve çatlakları kontrol etti. Anne Mors geniş, bembeyaz manzarayı taradı. 'Dağılın,' dedi. 'Birlikte arayacağız.' Arkadaşlar başlarını salladı ve aramaya başladı.

Kar çintesi aşağı uçtu ve önlerinde buzun üzerine kondu. Kanatlarını çırptı ve yüksek sesle cıvıldadı. 'Beni takip edin!' der gibiydi. 'Şapkayı gördüm!' Biraz uçtu ve bekledi. Sonra biraz daha uçtu. Arkadaşlar onu takip etti; paytak paytak yürüyerek, kayarak ve etrafa bakarak. 'Bize yolu gösteriyor,' dedi Anne Mors. 'İyi küçük kuş!'

Deniz papağanı karda bir iz buldu. 'Buraya bakın!' diye seslendi. 'Şapka bu yöne zıplamış!' İzler uzun bir buz sütununun yanından ve bir kar tepesinin etrafından geçiyordu. Wally'nin kalbi hızlı hızlı çarpıyordu. 'Sence gerçekten bulacak mıyız?' diye sordu. 'Elimizden geleni yapacağız,' dedi Anne Mors. 'Arkadaşlar böyle yapar.' Çinteyi buzun üzerinde takip etmeye devam ettiler.

Kar çintesi küçük bir kar yığınının üzerine kondu ve yeniden cıvıldadı. Yığının arkasındaki bir şeye bakarak zıplayıp durdu. Deniz papağanı hızla paytak paytak yanına geldi. Kar yığınının arkasından baktı ve soluğu kesildi. 'Kırmızı bir şey görüyorum!' diye bağırdı. 'Şapka mı?' Wally yüzgeçlerinin taşıyabildiği kadar hızlı koştu. 'Bırakın bakayım! Bırakın bakayım!'

İşte, kar yığınının yanında, parlak kırmızı şapka duruyordu. Beyaz ponpon biraz tozlanmıştı ama şapka sağlamdı. 'Şapkam!' diye bağırdı Wally. Onu yüzgeçleriyle aldı ve göğsüne bastırdı. 'Teşekkürler kar çintesi! Teşekkürler deniz papağanı! Teşekkürler fok! Teşekkürler anne!' Şapkayı yeniden başına taktı ve tam üstüne oturdu.

Anne Mors gülümsedi ve yüzgecini ona doladı. 'Yardım edebildiğimiz için çok sevindik,' dedi. Deniz papağanı turuncu ayaklarıyla küçük bir dans yaptı. Fok yüzgeçlerini çırptı. Kar çintesi mutlu bir şarkı cıvıldadı. 'Bana sadece iyi kalpli olduğunuz için yardım ettiniz,' dedi Wally. 'Karşılığında hiçbir şey istemediniz.' Arkadaşlar başlarını salladı ve birbirlerine gülümsedi.

Wally arkadaşlarına baktı. 'Aradınız da aradınız ve hiçbir ödül istemediniz,' dedi. 'Bu sizi dünyanın en iyi arkadaşları yapar.' Deniz papağanı omuz silkti. 'Arkadaşlar bunun içindir,' dedi. Fok başını salladı. 'Yardım etmek başlı başına bir ödüldür.' Kar çintesi de onaylayarak cıvıldadı. Wally içten içe sıcacık hissetti, herhangi bir şapkanın yapabileceğinden daha sıcak.

O akşam Wally annesiyle oturdu ve gün batımının buzu pembeye ve altına boyamasını izledi. 'Bugün bir şey öğrendim,' dedi. 'Ne öğrendin?' diye sordu annesi. 'Arkadaşlar hiçbir şey beklemeden yardım eder,' dedi Wally. 'Sadece önemsedikleri için yardım ederler.' Annesi onu sımsıkı kucakladı. 'Doğru, küçüğüm,' dedi. 'Ve böyle arkadaşların olduğu için çok şanslısın.'

Ertesi sabah Wally kırmızı şapkasını taktı ve oynamaya çıktı. Deniz papağanını, foku ve kar çintesini gördü. 'Merhaba arkadaşlar!' diye seslendi. 'Oynamak ister misiniz?' Hepsi yanına geldi ve güneş yükselene kadar buzda oynadılar. Wally'nin şapkası başında kaldı ama yeniden uçup gitse bile arkadaşlarının onu bulmasına yardım edeceğini biliyordu.

Ve o günden sonra Wally hep hatırladı: arkadaşlar karşılık beklemeden yardım eder. O da böyle bir arkadaş olmaya çalıştı. Deniz papağanı en sevdiği tüyünü kaybettiğinde Wally onu aramasına yardım etti. Fok bir arkadaşa ihtiyaç duyduğunda Wally yanındaydı. Ve kar çintesi ne zaman uçup geçse, Wally yüzgecini sallayıp gülümsedi. Çünkü iyilik, tıpkı sıcacık bir şapka gibi, paylaşıldığında en güzeldir.